

Nr 146.

Av herr **Hammar skjöld, Hjalmar, m. fl.**, om höjning av den å avlöningsstaten för befattningshavare vid länsstyrelserna upptagna anslagsposten till sakkunniga till biträde vid utredningar m. m.

I statsverkspropositionen föreslår Kungl. Maj:t höjning från 9,000 till 15,000 kronor av den i avlöningsstaten för befattningshavare vid länsstyrelserna upptagna anslagsposten till sakkunniga till biträde vid utredningar m. m. Departementschefens motivering återfinnes i bilaga till statsverkspropositionen, femte huvudtiteln, ss. 331—334.

Den sålunda föreslagna höjningen kan emellertid icke anses vara tillräcklig. Departementschefen anför också själv, att det i och för sig måhända kunde anses motiverat att bestämma anslagsposten till det belopp, som år 1916 föreslogs för ändamålet eller 24,000 kronor, ehuru han, utan angivna skäl, funnit sig böra för närvarande stanna vid att förorda ovannämnda lägre belopp.

I statsrådsprotokollet erinras om uttalanden, som vid en under hösten 1927 inför ledamöter av statsrådet hållen konferens framkommit från rikets till denna konferens kallade landshövdingar. Dessa uttalanden förekommo vid behandling inför chefen för kommunikationsdepartementet av vissa frågor rörande stadsplaneväsendet och utmynnade i enhälligt instämmande i gjord hemställan, att en högst väsentlig höjning av sakkunniganslaget måtte företagas eller ock under annan rubrik motsvarande medel ställas till länsstyrelsernas förfogande. Under diskussionen hade, bland annat, anförts, att vad med nuvarande anslag kunnat anvisas en länsstyrelse mången gång visat sig till och med alltför obetydligt för att över huvud kunna för avsett ändamål komma till användning, medan det tredubbla beloppet vore nödvändigt, om man skulle kunna uträtta någonting.

Av statsliggaren för budgetåret 1927—1928, s. 200, finner man även, att för vartdera av elva län, däribland fem, för vilka icke någon länsarkitekt finnes anställd, det av Kungl. Maj:t anvisade beloppet utgjort allenast 100—200 kronor. Möjligheten att vid förekommande behov erhålla ytterligare anvisning är också synnerligen begränsad, enär till Kungl. Maj:ts förfogande återstått endast 425 kronor, varav under hösten 1927 för ett län, vars ordinarie anvisning utgjorde 400 kronor, anvisats enahanda belopp, så att till Kungl. Maj:ts disposition nu finnas 25 kronor.

Särskilt med hänsyn till de nya uppgifter, som enligt lagen om delning av jord å landet åligga länsstyrelserna, är det uppenbart, att väsentligt högre belopp, än de som även enligt statsverkspropositionen skulle kunna anvisas de särskilda länsstyrelserna, måste anses erforderliga.

Höjning av anslagsposten torde emellertid lämpligen kunna begränsas till det belopp av 24,000 kronor, vartill posten upptogs i 1916 års av departementschefen anförda förslag.

Med stöd av det nu anförda få undertecknade hemställa,

att riksdagen ville besluta höjning av den i staten för länsstyrelserna upptagna anslagsposten till sakkunniga till biträde vid utredningar m. m. till 24,000 kronor, med härav föranledd höjning av nämnda stats slutsumma.

Stockholm den 21 januari 1928.

Hj. L. Hammar skjöld.

Joh. Nilsson
i Kristianstad.

S. H. Kvarnzelius.

G. Sederholm.